

Dyski: Jecklina i Schneidera

Na prezentowanych zdjęciach widnieją dyski Schneidera. Dysk Schneidera jest odmianą dysku Jecklina, skonstruowanego przez Juergena Jecklina do rejestracji stereo w technice znanej jako Optimal Stereo Signal (OSS). Idea polega na stosowaniu dwóch identycznych, oddalonych od siebie o około 15 cm (w przybliżeniu dystans między uszami człowieka). Dysk pomiędzy mikrofonami jest pokryty cienką warstwą gąbki, której zadaniem jest absorpcja wyższych częstotliwości – w ten sposób poprawia się separację stereo między mikrofonami. Różnica między dwoma dyskami: Jecklina i Schneidera polega na umieszczeniu w środku dysku Schneidera kuli z gąbki, która zmniejsza ilość energii w wyższych częstotliwościach, odbijanej z powierzchni dysku, co zwiększa dodatkowo separację stereo. Poniżej częstotliwości 200 Hz dysk Schneidera wykazuje niewielki (jeśli w ogóle) efekt stereo, powodem jest długość fali. Dzięki niej sygnał bez trudu „omija” dysk, docierając w równym stopniu do obu mikrofonów. Wraz ze zwiększaniem częstotliwości dysk Schneidera powiększa separację stereo pomiędzy dwoma mikrofonami.

Zalecenia:

Dysk Schneidera może być stosowany w technice OSS dla nagrań stereofonicznych orkiestr symfonicznych, kameralnych jak i instrumentów solowych. Obok właściwego pozycjonowania mikrofonów, inżynier dźwięku winien pamiętać o stosowaniu identycznych mikrofonów o charakterystyce omni. Poziom mikrofonów musi być identyczny, by uniknąć zachwiania równowagi kanałów stereofonicznych (można to wyregulować, posługując się słuchawkami). Dla uzyskania najlepszego balansu pomiędzy dźwiękiem bezpośrednim a brzmieniem pomieszczenia jest znalezienie dystansu, w którym dźwięk bezpośredni i dyfuzyjny mają równy poziom. Można ten dystans znaleźć w drodze uważnego słuchania.

Rekomendacja producenta:

Dla nagrań w technice OSS zalecamy mikrofony:

Kapsuły KA 100 DK + przedwzmacniacze MBP 648

Jecklin disc
No. 99 - 7000

Schneider disc
No. 99 - 7100